

[Bernhard Baunsgaard]

det radikale venstre finder, at netop disse giftskatter er afgifter, der har en helt selvstændig, god begrundelse, også når der er tale om forhøjelser.

Endelig er der bilerne. Medens der hidtil har været tale om forhøjelser, er der for bilerne vedkommende tale om nedsættelser, og jeg vil også her pege på, at der er grund til nu at kigge på afgiften på biler. Vi har i den radikale gruppe den principielle holdning, at den kollektive trafik skal fremmes, og vi har derfor adskillige gange stillet og også fået gennemført forslag om forhøjede bevillinger til den kollektive trafik. Så kan man spørge: hvordan kan det forenes med disse lettelser i afgiften på bilerne? Dertil er svaret: ligegyldigt hvor meget man er interesseret i kollektiv trafik, er man nødt til at erkende, at ikke ethvert samfærdselsbehov kan dækkes ved hjælp af kollektive trafikmidler, ikke alle dele af landet er dækket i tilstrækkelig grad, og ingen dele af landet er dækket sådan, at man altid kan komme til sit arbejde på den tid, man skal. Når man først har indrømmet det, er man nødt til at se på bilafgifternes højde, specielt i en tid, hvor vi forsøger at holde igen med lønningerne.

Der har også været en efter vor opfattelse ganske uønsket følge af de høje afgifter, nemlig den, at visse billige biler, der er fremstillet i lande med en speciel økonomi, hvor prisen ikke skal have så forfærdelig meget at gøre med fremstillingsomkostningerne, og som teknisk ikke er særlig avancerede, gaves af vort hidtidige afgiftssystem. Vi må have sikrere og dermed dyrere biler frem, og det kunne gøres ved at fritage sikkerhedsudstyr for afgift; deri er jeg enig med ikke mindst venstres og de konservatives ordførere, og det står tilmed i loven. Men siden loven blev vedtaget og det blev skrevet i den – det var dengang, hr. Grünbaum var finansminister, og han lovede at føre lovbestemmelsen ud i livet helt i overensstemmelse med folketingets ønsker – har det været umuligt at overtale de følgende finans- eller skatteministre til at følge loven, og det er en uholdbar situation. Det er beklageligt at måtte sige det, men sådan har det været, hvad enten det var en socialdemokratisk minister eller en minister fra venstre, ja, tilmed medens venstres ordfører, hr. Ivar Hansen, var medlem af regeringen. Sidst det skete, var dengang hr. Anders Andersen var minister

for skatter og afgifter, og jeg førte dengang en meget lang diskussion med ham, men han nægtede at følge loven. Jeg synes jo nok, det var lidt hårdt at høre den minister, der havde ansvaret, stå heroppe og tale på den måde, som talt blev.

Det er derfor, jeg er gået med til, at vi stryger bestemmelsen om, at sikkerhedsudstyr skal fritages for afgift, og har anbefalet, at vi dels kommer tilbage til lovlige forhold, dels gør det ved at forhøje den almindelige registreringsafgift. Sagen er jo den, at vi gennem lovgivningen kan påbyde de former for sikkerhedsudstyr, vi vil; det var hr. Anders Andersens argument, og det må vi så håbe at vi kan tage os sammen til at gøre.

For de biler, der bruges i erhverv, gælder de samme argumenter naturligvis, men her er der også foreslået nye regler. Det gælder afskrivningsreglerne for varebiler og for personbiler anvendt i erhverv. Hidtil har afskrivningsbeløbet for erhvervsbiler været fastsat til 65.000 kr.; det skal nu forhøjes til i år 100.000 kr., og skal man have en bil, der kan holde rimeligt længe, er det nok ikke sat for højt. Reguleringen for taxabiler håber vi vil medføre, at flere finder ansættelse, sådan som der er argumenteret med fra taxavognmandsside.

Endelig er der jo med disse forslag om nye afgifter gennemført et helt nyt princip, nemlig at visse afgifter skal pristalsreguleres. Pristalsreguleringen har været omtalt i flere blade på en måde, der ikke helt stemmer med de faktiske forhold. Det er sagt, at de radikale kun nødtigt gik med til en pristalsregulering. De, der har glædet sig over det, må jeg bedrøve med, at vi har presset meget hårdt på for at få en pristalsregulering af giftskatterne, og det blev jo også det helt tunge i forslaget om pristalsregulering. Giftskatte er skatter på røg og spiritus, og der er vel ikke mere nogen, der vil benægte, at røg og spiritus foruden nydelse også er en gift. Ingen kan benægte, at rygere, især rygere af cigaretter, i højere grad end ikke-rygere angribes af visse former for kræft, og for spiritus af enhver art gælder det, at den angriber sundheden; så meget som vistnok op mod ¼ af de danske hospitalsudgifter kan direkte eller indirekte føres tilbage til alkoholskader. Den eneste form for alkoholpolitik, Danmark har, er de høje afgifter, men afgifterne har nu i en årrække været faldende i forhold